GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România şi străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seria garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 281 *Duminecă, 20 Decemvre.* **1887.**

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei“!

In puţine dile se'mplinescŭ 50 de anĭ, de când „Gazeta Transilvaniei“ luptă pentru lăţirea culturei române, pentru libertatea şi drepturile poporului românŭ.

Pe timpulŭ celei mai cumplite prigonirĭ a neamului românescŭ, „Gazeta Transilvaniei“ a arboratŭ în mijloculŭ valoroşilorŭ comercianţĭ românĭ de odinióră din Braşovŭ drapelulŭ redeşteptării naţionale.

Cincĭ-decĭ de anĭ de muncă, de grele şi de necurmate lupte pentru înălţarea şi prosperarea românismului se împlinescŭ.

Generaţiunea vechiă şi generaţiunea cea nouă şĭ-au datŭ mâna, au pusŭ umĕrŭ la umĕrŭ, pentru realisarea marei opere a redeşteptării şi a liberării poporului românŭ asupritŭ.

Lucrat'au toţĭ cu însufleţire bărbătéscă şi cu statornicia sub drapelulŭ sfântŭ arboratŭ de „Gazeta Transilvaniei“ şi urmândŭ devisei nemuritorului bardŭ naţionalŭ: *„Uniţi-vĕ în cugetŭ uniţi-vĕ 'n simţirĭ!“*

Şi munca lorŭ a fostŭ încoronată de succesŭ.

Unde eramŭ acum cincĭ-decĭ de anĭ şi unde suntemŭ astădĭ! De s'a ridicatŭ spiritulŭ poporului românŭ, de s'a întăritŭ consciinţa lui naţională, de s'a pusŭ temeliă la cultura lui naţională, cine va susţiné, că la acéstă lucrare mărétă naţională n'a avutŭ póte cea mai însemnată parte diarulŭ nostru, care a mersŭ totdéuna înainte cu lumina pe cărările întunecóse ce trebuia sĕ le străbatemŭ?

Credincioşĭ devisei ce şĭ-au ales'o fiĭ nobilĭ şi devotaţĭ ai naţiunei în lupta pentru eliberarea şi redeşteptarea naţiunei române, amŭ făcutŭ totŭ ce în putinţă ne-a statŭ, pentru ca diarulŭ nostru sĕ pótă corĕspunde câtŭ mai multŭ grelei sale chiămări.

Nu ne-amŭ datŭ îndĕrĕtŭ dinaintea nicĭ unei greutăţĭ, gata amŭ fostŭ a aduce orĭ-ce jertfă, şi décă în timpurĭ mai multŭ orĭ mai puţinŭ favorabile, prin carĭ amŭ trecutŭ, nu amŭ pututŭ sĕ facemŭ mai multŭ pentru fóia nóstră decâtŭ amŭ făcutŭ, causa a fostŭ firma nóstră hotărîre de a păstra în tóte împrejurările independenţa nóstră.

Astfelŭ, trebuindŭ sĕ cucerimŭ tĕrĕmulŭ pasŭ cu pasŭ, amŭ înaintatŭ încetŭ, dér sigurŭ, şi abia astădĭ, după cincĭ-decĭ de anĭ de muncă, ne vedemŭ în posiţiune de a realisa, cu încordarea tuturorŭ puterilorŭ nóstre, cea mai ferbinte dorinţă a neuitatului şi de fericită memoriă editorŭ alŭ diarului nostru Iacobŭ Mureşianu, ca *sĕ avemŭ şi propria nóstră tipografiă.*

Incepêndŭ cu diua de 1 Ianuariu 1888 **„Gazeta Transilvaniei“ se va tipări în propria nóstră tipografiă.**

In modulŭ acesta ni se dă putinţa de a aduce modificărĭ şi îmbunătăţirĭ în partea tehnică şi redacţională a fóiei nóstre.

Facemŭ tóte acestea, fără a cere însĕ şi din partea publicului sĕ facă mai marĭ jertfe. „Gazeta Transilvaniei“ va apăré şi dela 1 Ianuariu 1888 încolo totŭ în condiţiunile de până acum ale abonamentului şi anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe unu anu 12 fl.

Pentru România şi străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Aducêndŭ acésta la cunoscinţa cetitorilorŭ noştri, îĭ asigurămŭ, că nu ne vomŭ abate din calea ce-o străbatemŭ acum de jumĕtate de seculŭ, ci că vomŭ lupta şi în viitorŭ cu îndoită putere şi cu acelaşi devotamentŭ pentru apĕrarea, ridicarea şi întărirea românismului.

Şi ca sĕ putemŭ contribui cu efectŭ la realisarea aspiraţiunilorŭ nóstre îndreptăţite naţionale în acéstă monarhiă, vomŭ stărui înainte de tóte sĕ ţinemŭ susŭ şi sĕ păstrămŭ nepătatŭ steagulŭ solidarităţii nóstre naţionale, alŭ unirei şi alŭ bunei înţelegerĭ între toţĭ factorii poporului nostru.

Suntemŭ tarĭ în convingerea, ca toţĭ cei ce cugetă sincerŭ şi curatŭ asupra chiămării Românului în aceste critice timpurĭ vorŭ pune cu noi umĕrŭ la umĕrŭ şi astfelŭ vomŭ merge cu toţii înainte, dér numai înainte, cu unanima strigare:

Dumnedeu şi dreptulŭ nostru!

Redacţiunea.

Braşovŭ, 19 Decemvre 1887.

Concentrările de trupe se continuă.

Étă de ce situaţiunea devine din ce în ce mai critică şi mai încurcată.

Astădĭ ni se anunţă şi concentrărĭ de trupe rusescĭ în Basarabia şi se asigură, că speranţele în susţinerea păcii perdŭ totŭ mai multŭ tĕrĕmŭ.

Se credea, că contele Şuvalov, ambasadorulŭ rusescŭ din Berlinŭ, va aduce lumei agitate de sgomotulŭ dilelorŭ din urmă óre-care liniştire. Dér acum se telegrafiază din Berlinu, că Şuvalov n'a avutŭ nicĭ o misiune specială, n'a dusŭ cu sine la Berlinŭ acelŭ autografŭ alŭ Ţarului dela care se aştepta îmbunătăţirea situaţiunei.

Asemenea se vorbea, că ambasadorulŭ germanŭ dela Petersburg a fostŭ însărcinatŭ a duce unŭ autografŭ, alŭ împĕratului Wilhelm, Ţarului. Adĭ se desminte şi acésta scire.

Lucrurile rĕmânŭ prin urmare totŭ acolo unde au fostŭ, afară de mĕsurile militare, carĭ se mărescŭ şi se estindŭ pe fiecare di mai departe.

Caracteristică este în aceste împrejurărĭ conglăsuirea presei rusescĭ şi francese, după care concentrările de trupe rusescĭ se facŭ numai pentru a face cu neputinţă o rĕscólă eventuală în Polonia. Aceste esplicărĭ însĕ nu află nicĭ unŭ credĕmêntŭ în Germania şi în Austro-Ungaria.

„Post“ din Berlin declară afirmările acestea ale diarelorŭ ruso-francese de nefundate. Polonii, dice diarulŭ berlinesŭ, arŭ bate cu pietri pe acela, care ar voi sĕ-i sedu'ă acum a se rescula, dér statulŭ majorŭ rusescŭ caută pretexte pentru a masca marşulŭ strategicŭ alŭ oştirilorŭ Ţarului. Unŭ simptomŭ de rĕsboiu este şi grabnica construire a liniilorŭ ferate laterale la graniţa prusiană şi austriacă, prin trupe rusescĭ.

Intr'aceea începŭ sĕ se încurce lucrurile şi la médădĭ. In Serbia a isbucnitŭ érăşĭ o crisă ministerială. Semnŭ că p'acolo fierberea e mare. Ce-i dreptŭ, crisa s'a născutŭ din neînţelegerile dintre partide, dér e mai multŭ ca probabilŭ, că suntŭ în jocŭ şi influinţe puternice din afară. Coaliţiunea dintre liberalii lui Ristici şi dintre radicali s'a disolvatŭ şi se aşteptă venirea la putere a unui ministeriu curatŭ radicalŭ.

E mare întrebare décă radicalii vorŭ observa totŭ acea politică precautĭ în afară, ce a purtat'o cabinetulŭ Ristici, şi la din contră cine garantéză, că nu se vorŭ nasce cele mai marĭ inconveniente din certele partidelorŭ sêrbescĭ? In totŭ casulŭ ele nu vorŭ contribuì la întărirea posiţiunei regelui Milanŭ, ceea ce în timpulŭ de faţă póte complica în modŭ periculosŭ situaţiunea din peninsula balcanică.

In România spiritele suntŭ asemenea fórte agitate, şi décă se va adeveri că Rusia concentréză trupe la Prutŭ, se redică nuorĭ grei şi pe firmamentulu politicŭ alŭ acestei ţerĭ şi va trebui ca bărbaţii de statŭ românĭ sĕ-şĭ încórde tóte forţele lorŭ intelectuale şi sĕ puna în cumpĕnă totŭ patriotismulŭ lorŭ spre a ferì ţéra de pericolele ameninţătóre.

Nelinişte şi nesiguranţă la médă-dĭ ca şi la médă-nópte şi înarmărĭ şi cheltuielĭ nebune în tóte părţile. Acésta este moştenirea ce o lasă anulŭ celŭ vechiu lumei europene.

Austro-Ungaria-Rusia-România.

Sub acestŭ titlu „Figaro“ publică unŭ articulŭ, din care estragemŭ următórele:

Cu tóte că destinderea ce amŭ pututŭ constata se accentuéză, Austria urméză a'şĭ lua mĕsurile de precauţiune. Din isvorŭ cu totulŭ sigurŭ ni se scrie, că regimentulŭ de geniu în garnizónă la Viena a plecatŭ la Przemysl pe frontieră; unŭ regimentŭ de artileriă a urmatŭ a'doua di, pe când regimentele de infanteriă No. 55. 10 şi 21 au primitŭ ordinulŭ a fi gata de plecare la Crăciunu, şi o repetămŭ, aceste scirĭ suntŭ sigure.

Contele Kalnoky, cum se vede, a sfirşitŭ prin a vede că este trebuinţă a se lua mĕsurĭ; şi nu este numai tĕrĕmulŭ militarŭ pe care manevréză acum Austria, ci şi pe tĕrĕmulŭ diplomaticŭ, silindu-se a'şĭ crea alianţe în peninsula balcanică. Bulgaria va merge, negreşitŭ, cu Austro-Ungaria, de va rĕmâne pe tronŭ prinţulŭ Ferdinand. Serbia se află în momentulŭ de faţă în mânele partidului ruso filŭ. Insĕ cu unŭ suveranŭ, care înţelege parlamentarismulŭ după chipulŭ regelui Milanŭ, încă totulŭ era cu putinţă, şi în loculŭ d-lui Ristici, ni-se pare că amŭ ave óreşĭ-care grijă asupra duratei ministerului sĕu. Muntenegrulŭ e rusŭ, cu desĕvêrşire rusŭ; şi în diua bătăliei va merge cu ţarulŭ.

Rĕmâne dér România şi acésta este aliatulŭ celŭ mai insemnatŭ de a'lŭ ave cu sine. Miculŭ regatŭ póte pune pe piciore o armată de 150,000 omenĭ şi se scie câtŭ preţuesce soldatulŭ românŭ prin isbândile ce a sĕvêrşitŭ alăturĭ cu Ruşii la Plevna...

Intr'unŭ articolŭ de fondŭ, „Times“ din Londra publică următórele în privinţa alipirii României la alianţa puterilorŭ centrale:

S'a vorbitŭ multŭ despre existenţa unui tractatŭ formalŭ între Austro-Ungaria şi România. Adevĕrulŭ este, credŭ, că atuncĭ când d. Brătianu s'a dusŭ la Friedrichsruhe acum patru anĭ, România a intratŭ în alianţa Europei centrale. Stipulaţiunile acestui tractatŭ erau că, în casulŭ unui rĕsboiu între Rusia şi Austro-Ungaria, în care şi Germania ar lua parte, România va pune în liniă 150,000 de ómenĭ şi va lua îndată ofensiva.

Der pentru că nu era avantagiosŭ d'a aduce unŭ astfelŭ de tractatŭ înaintea Camerei, s'a stabilitŭ înţelegerea ca acţiunea României, când rĕsboiulŭ ar isbucni, sĕ ia forma unei declaraţii de neutralitate însoţită de mobilisarea oştirii, şi acéstă mobilisare ar fi de sigurŭ privită de cătră Rusia ca unŭ *casus belli.*

In planulŭ austriacŭ de companiă, s'a contatŭ pe România ca sĕ trécă Prutulŭ pe la nordulŭ Moldovei, sĕ înainteze spre Kiev şi sĕ atace pe la spate armata ruséscă. Este probabilŭ că nu s'a făcutŭ nicĭ o schimbare în fondulŭ învoielei primite de d. Brătianu.

„Pester Lloyd“ salută cu bucuriă acéstă scire despre considerabila întărire ce obţine prin

acésta alianța de pace, dér amintesce rĕspunsulŭ ce l'a datŭ dĕunădi ministrulŭ românŭ de esterne la o interpelare, că România își are mânile libere, n'a întratŭ în nici o alianță. De aceea dice fóia pestană, sĕ nu se dea pré mare credĕmêntŭ nici diplomatului anonimŭ a lui „Times," nici vorbelorŭ ministrului românŭ de esterne. România va fi destulŭ de vicleană, ca sĕ nu 'și lege mânile, și în casŭ de rĕsboiu se va pune pe partea care'i oferă mai multe avantage, dicŭ unele foi.

Prietenia ruso-francesă.

Diarulŭ francesŭ „Patriote" scrie urmĕtórele:

»Cum se scie, clubulŭ „Saint-Simon" din Parisŭ e visitatŭ de savanți, funcționari înalți, publiciști, filosofi și istorici de primulŭ rangŭ, cari nu se prea lasă a fi apucați de entusiasmŭ.

„Cu ocasia concertului rusescŭ, care s'a datŭ în acestŭ clubŭ de curêndŭ, artiștii au esecutatŭ imnulŭ naționalŭ rusescŭ în mijloculŭ unei emoțiuni generale. Tótă sala se ridicase încordată și plină de respectŭ. Când încetase ultima notă, isbucni unŭ împătritŭ aplausŭ, care nu s'a curmatŭ decâtŭ în momentulŭ, când ambasadorulŭ rusŭ, baronulŭ Mohrenheim, a făcutŭ semnŭ că vré sĕ vorbéscă.

— „Domnilorŭ, dise elŭ, ințelegŭ bine că omagiele d-vóstră suntŭ adresate unuia, care stă mai pe susŭ de mine. Vi le primescŭ cu o deosebită fericire în numele M. Sale Țarului.«

„E lămuritŭ — urmézâ »Patriote« — că între ambele popóre, francesŭ și rusŭ, trebue sĕ domnéscă unŭ curentŭ simpaticŭ fórte adêncŭ, pentru ca o adunare în deobște atâtŭ de rece și de liniștită sĕ se pótă entusiasma. Vorbimŭ de simpatie. Când însĕ unŭ sentimentŭ atinge unŭ gradŭ atâtŭ de inaltŭ, atunci e mai multŭ decâtŭ o simplă simpatiă.'

SCIRILE DILEI.

Ni se scrie din *Codlea*, în 17 Decemvre v. 1887:

„Comuna nóstră după posițiunea ei este espusă nu arare-ori unorŭ furtuni teribile. In primăvera anului acestuia se lăsară în mai multe rênduri asupra nóstră grele furtuni, causândŭ creștinilorŭ noștri celorŭ mai sêrmani însemnate daune, de cari nu rĕmaseră scutite nici edificiile nóstre confesionale, ca biserica și școla, nici stoborulŭ dela cimitirulŭ nostru. Stoborulŭ dela cimiteriu din fața bisericei în lungime de vr'o 30 metri, deși era numai de vr'o câțiva ani făcutŭ, a fostŭ scosŭ din pămêntŭ și aruncatŭ la o depărtare considerabilă. Astădi în 17 Decemvre v. pe la 1 óră după miedulŭ nopții, în urma unei ploi torențiale, se lăsă asupra nóstră erăși o furtună cu multŭ mai teribilă ca cele trecute. Omenii deșteptați din somnŭ prin furia furtunei, carea rupea ferestrile, oblónele, coperișele caselorŭ, grajdurilorŭ și ale șurilorŭ, precum și stobórele și arborii, se umplură de o panică frică!! Țiglele, scocurile și șindilele sburau prin aerŭ. Furtuna a duratŭ până la 10 óre a. m. causândŭ cu deosebire creștinilorŭ noștri érăși multe daune, de care și acum edificiile nóstre confesionale n'au rĕmasŭ scutite, aruncândŭ josŭ érăși furtuna multe țigle de pe coperișŭ. Spaima acésta o vomŭ ținé minte în tótă vieța.«

—x—

Nisce făptuitori necunoscuți au aprinsŭ 24 carĕ de fênŭ ale Evreului Weiss Mendel din *Ormenișulŭ de Câmpiă* și 3 clăi mari de fênŭ și unulŭ de otavă ale Evreului Rozman Jakab din *Mociu*. Paguba acestui din urmă se socotesce în 600 fl. v. a.

—x—

Sânmărtinulŭ de Câmpiă este o comună mare românéscă, în care abia decă se află 1—2 familii unguresci. »Kolozsvar" scrie despre acești „strănepoți ai Romanilorŭ,« că „din causa sentimentelorŭ lorŭ patriotice« nu erau de locŭ mulțămiți cu primăria (nu cumva primarulŭ o fi fostŭ vre unŭ patriotŭ de contrabandă?) și de aceea cerură dela solgăbirĕulŭ ca sĕ ordóne votisare pentru alegerea unorŭ nuoi membri la primăriă. Așa s'a și făcutŭ. Alegĕtorii se duseră la unŭ Valahŭ, care scia scrie, și-lŭ rugară sĕ le gătéscă biletele de votisare, dictându'i totodată și numele candidațilorŭ lorŭ. »Viclenulŭ Valahŭ" a zîmbitŭ una bună și apoi s'a apucatŭ sĕ scrie, dér pe bilete n'a pusŭ numele dictate de votisanți, ci chiar din contră, a însemnatŭ numele acelora, pe cari votisanții nu-i voiau. După sĕvêrșirea votisărei secrete bieții ómeni se pomeniră, că cele mai multe voturi le-au căștigatŭ tocmai aceia, pentru cari ei n'au votatŭ de locŭ. Din incidentulŭ acestei păcăliturĭ, se dice, că ómenii din Sânmărtinulŭ de Câmpiă și-au pusŭ de gândŭ a-și trimite copiii regulatŭ la scólă, pentru ca la timpulŭ sĕu sĕ nu fiă și ei păcăliți. — Hotărîrea poporenilorŭ e de lăudatŭ, dér ce privesce păcălela, nu cumva e la mijlocŭ vr'o șiretenia »patriotică«?

—x—

Recitatorulŭ Staufen, despre care amŭ comunicatŭ că va ține o prelegere în sala hotelului Nr. 1 din locŭ, a venitŭ acum din Bucovina și România, unde atâtŭ în Cernăuți, câtŭ și în Iași și în Bucuresci a ținutŭ prelegeri, spre deplina mulțămire a publicului. Diare însemnate ca „Neue freie Presse,' „Presse". »Neues Wiener Tagblatt", „Deutsche Kunst-und Musik-Zeitung", „Wiener Allg. Zeitung', »Wiener Tagblatt", »Konstitutionelle Vorstadt Zeitung« etc. scriu în modŭ fórte măgulitorŭ despre talentulŭ declamatoricŭ alŭ d-lui Staufen. Repertoriulŭ recitațiunilorŭ sale e fórte bogatŭ. „Bukarester Tagblatt" scrie despre recitațiunea d-lui Staufen în Iași, ținută în sala „Amicii artelorŭ", că a fostŭ viu aplaudatŭ de publicŭ, care a fostŭ apróape intregŭ românŭ.

—x—

Filiala kulturegyletistă din *Clușiu* a ținutŭ la 27 Decemvre n. adunarea generală. Isprava: tufă de Veneția. De asemenea a ținutŭ adunare filiala kulturegyletistă a comitatului Huniedóra. Isprava: altă tufă de Veneția. Adecă pardonŭ! aci a propusŭ inspectorulŭ scolarŭ Rheti 150 fl. pentru înființarea unei grădini de copii în Peșteșŭ, Cristurĭ și Cerna. Comitetulŭ a propusŭ ca, în locŭ de grădini de copii permanente, care suntŭ antipatice poporului, sĕ se înființeze mai bine grădini de copii pentru veră, anume în: Peșteșŭ, Cristurĭ, Livadia, Puiu, Hosdate, Bărcea mică, Geoagiulŭ de josŭ, Cugirŭ, Baia de Crișiu, Băești, Sĕlașulŭ de susŭ, Zeicanŭ, Cerna, Peșteana, Silvașulŭ de josŭ și de susŭ, Răcăștia, Rapold, Hĕrĕu, Jeledința, Becia, (Korbatviz(?). Pentru întreținerea acestorŭ grădini de copii se cere câte o subvențiune de 50—80 fl. Pentru grădina de copii permanentă din Petroșeni s'au votatŭ 250 fl. subvențiune anuală. S'au mai cerutŭ și 500 fl. cheltueli de construcțiune. Pentru înființarea de grădini de copii permanente sĕ se cerĕ Kulturegyletului ardeleanŭ 400 fl. pentru Deva, că e 200 fl. pentru Orĕștiă, Hunedóra și Simeria. Pentru Ilea Mureșiană e necesară o scólă de fete, ér de nu se va puté face acésta, atunci e de doritŭ o învĕțătóre de lucru în Deva, precum și în Hĕrĕu și Hosdate. In Linjina sĕ se așeḑe unŭ preotŭ catolicŭ. Pentru construirea unei biserici (calvinesci) în Bărcea mică se propune suma de 500 fl. — Nu-i așa că facŭ multe într'o di Kulturegyletiștii? Resultatulŭ va fi: strașniculŭ fiasco!

Literatura

Astra

de **Dito** și **Idem**

(M. S. Regina României și D-na M. K.)

1 Volumŭ în 8°, hârtie și tiparŭ elegantŭ, de vêndare la Libraria editóre

Socecŭ & C-ie Bucuresci

și la toți corespondenții ei din țeră și străinĕtate.

Prețulŭ pr. exempl. 6 lei.

Odobescu A. I.

Scrieri literare

3 volume în 8°, de apróape 110 cóle, Lei 30; de vêndare la Libraria editóre

Socecŭ & C-ie Bucuresci

și la toți corespondenții ei.

O scurtă privire

peste viéța și faptele Teologilorŭ românĭ centralĭ.

II.

Periodulŭ alŭ doilea, alŭ înflorirei

dela 1861—1873.

(Urmare.)

Aceste ar fi, după câtŭ ținemŭ minte și după datele ce posedemŭ, întêmplările principale prin cari a trecutŭ societatea bisericéscă literară a teologilorŭ români, începêndŭ din Iulie 1873 până în Iulie 1874. Nu putem sĕ trecemŭ cu vederea și sĕ nu facemŭ cea mai onorabilă amintire la acestŭ locŭ Excelenței Sale Metropolitului românŭ Dr. *Ioanŭ Vancea*, care singurŭ dintre prelații români nu a datŭ uitării societatea nóstră, acéstă fiică a celei mai salutare inspirațiuni române, ci ca unŭ tată doiosŭ a cercetat-o în agonia s'a, lăsândŭ la disposițiune teologilorŭ români 50 fl. v. a. spre acoperirea speselorŭ la casŭ cândŭ s'ar reînființa, la din contră sĕ se împarță între alumnii români.

Mai aflămŭ necesarŭ a aminti, că în anulŭ acesta nu s'au plătitŭ societății contribuirile îndatinate în anii precedenți, adecă câte 35 cr. la lună, și acésta din causa nesiguranței în carea ne aflămŭ fața de viitorulŭ societății. Amŭ primitŭ mai multe diare gratis, atâtŭ de dincolo câtŭ și de dincóce de Carpați, Asemenea amŭ primitŭ gratis unŭ esemplarŭ din poesiile poporale culese în Bucovina de d-lŭ Simione M. Fl. Marianŭ, și »Femeile,' de Iuliu Peterzani, traduse de Iuliu. Acestora le-amŭ esprimatŭ și esprimămŭ mulțămită.

Revenindŭ la suplica înaintată Em. Sale la 30 Decemvre 1873, observămŭ, că aceea nu s'a reînturnatŭ Rectoratului până în luna lui Noemvre 1874, celŭ puținŭ teologilorŭ români numai în 4 Noemvre alŭ acestui anŭ li s'a comunicatŭ resolutiunea dela Em. S'a prin d-lŭ Rectorŭ seminarialŭ. Acéstă resoluțiune a revoltat nespusŭ de multŭ inimilorŭ tuturorŭ teologilorŭ români, căci nu numai că era *negativă*, dér era basată pe nisce motive, pe cari Românii e imposibilŭ sĕ-le pótă mistui. La modestele observațiuni a junilorŭ români sĕ rĕspunsă cu violință: „*Schola valachica hic nunquam erit!*", pe românesce: „*Aci* — adecă în Seminarulŭ centr de Buda-Pesta — *nu va fi în veci scólă valachică.*"

Și în adevĕrŭ, că în acestŭ Seminarŭ nu este școlă românéscă până în ḑiua de astădi. Unica societate literară română esistentă în Budapesta este »Societatea

---

(9) **FOILETONU.**

„PĂRINȚII PATRIEI".

— Epopeă —

Audiți cum se escusă Efialte trădătorŭ?
Mai asculta-veți de dênsulŭ, de acelŭ lingușitorŭ?
Și fi-veți cu nepăsare, cum ați fostŭ și mai nainte,
Când vedeți că trădătorii vĕ vinde causele sfinte?
Nu sciți voi că nepăsarea, — ca și ori-care pĕ-
[catŭ, —
Se rĕsbună ea pe sine într'unŭ modŭ înfricoșatŭ?
Ar fi timpulŭ dér odată sĕ vĕ deșteptați la minte,
Nu vĕ luați după flecuri, după deserte cuvinte;
Juda vĕ linge, vĕ frige ca sĕ-și pótă umple burta,
Eră voi intotdeuna, fiți siguri, veți trage scurta.

Alegerile din țeră s'au finitŭ acuma tóte,
Domnii au preponderanță și în altŭ chipŭ nu se
[póte...
Rótele administrărei acum er se învêrtescŭ,
Și'n ogarșia lorŭ vechiă de sigurŭ tóte pășescŭ.
E dreptŭ că rĕmâne'n țeră câte-o lungă suvenire,
Obvenită din alegeri și de pela cortesire...
Deputații se ducŭ éră, cum dicŭ pentru națiune
Sĕ lucre în dieta țerii, — și nu e nici o minune,
Că unora dintre dênșii le este așa de milă
De bietulŭ poporŭ sĕraculŭ, — ca Țiganului de
[pilă.
In urmarea celorŭ dise, nu este érăși minune,
Déc'unŭ deputatŭ odată în marea'i confusiune,
Voindŭ ca sĕ îmăneze alŭ sĕu legitimŭ mandatŭ
Naintea dietei, dênsulŭ din eróre-a presentatŭ,
Țineți vĕ bine risulŭ, presentat'a o scrisóre,
Care conține chiar contulŭ despre sume mărișóre,
Ce le cheltuise dênsulŭ sĕ lŭ alégă de-ablegatŭ.
O! ce smintă omenéscă! O! ce curiosŭ mandatŭ!!

Diregĕtorii și domnii trăiescŭ acum lume albă,
Er poporulŭ dela sate, ce-i dreptŭ, are câte-o jalbă..
E dreptŭ cumcă și acuma vine câte-unŭ domnișorŭ,
Mai face câte-o visită pe la bietulŭ de poporŭ,
Der din visita acesta — o! ce sorte schimbătóre! —
Lucru durerosŭ... poporulŭ nici o mulțămire n'are.
Când ilŭ vĕdŭ venindŭ țĕranii, sciu ei bine că ce-lŭ
[dóre....
Nu vine elŭ sĕ le spună cuvinte 'mbucurătóre,
Dice puține cuvinte, dér le dice îndesatŭ:
„Taci, plătesce și te cară, ticălosŭ și blăstĕmatŭ!«
Domnii cei mari fără grije ședŭ acuma prin palate,
Nu pré multŭ îi dóre capulŭ de poporulŭ dela
[sate...
Și când vorbescŭ cu poporulŭ se uită la elŭ pon-
[cișŭ,
Însĕ totŭ lucru'lŭ din lume are câte-unŭ povêrnișŭ,
Tóte lucrurile 'n lume suntŭ supuse la schimbare,
Róta lumei se'nvîrtesce cu celeritate mare...
Acéstă lege, vedi bine, este fórte generală,
Și domnii nu potŭ s'o facă — ca sĕ fiă specială.
Deși ei vorbescŭ acuma din spatele calului,
Vorŭ mai cerca însĕ dênșii grația poporului...
Și după ce vorŭ mai trece anii după numĕrŭ
[cinci,
Vorŭ descinde éră domnii la poporulŭ cu opinci.

Rĕmâne sĕ mai dicŭ încă numai puține cuvinte,
Voi fiii nației mele, bine sĕ luați aminte:
Țineți toți cu dreptulŭ vostru, toți în solidaritate,
Nu vĕ despărțiți deolaltă și luptați pentru drep-
[tate,
De veți fi ca până acuma cu minte destrăbălată,
Sĕ fiți siguri că dreptate nu veți avea nicĭodată!
Ba vĕ vorŭ blăstĕma fiii. Din două der ori și care
De sigurŭ puteți alege: blăstĕmŭ, binecuvêntare!*)

Sĭgŭ, 1887.

Ionŭ Popiliu.

*) Epopea privesce numai alegerile din Bănatŭ și Țera ungurésca, întru câtŭ e vorba și de deputați naționali; er în cât e vorba de bătăi și corupțiuni, privesce și alegerile din Ardealŭ.

Petru Maiorŭ« în care suntŭ coadunaţi tinerii românî dela celelalte trei facultăţi, cu localitatea în strada Vaţului, una din cele mai frumóse strade ale acestei capitale a Ungariei, unde din 14 biserici catolice, în 10 se predică în limba germană. Der sĕ continuămŭ noi cu firulŭ tragediei nóstre, când până aci a fostŭ numai *initium dolorum*.

Tinerii românî, audindŭ aceste vorbe neaşteptate, cerură resoluţiunea Eminenţei Sale Primatelui în scrisŭ, la ce li-se rĕspunse, că aceea sună şi e îndreptată singurŭ personei Rectorului, prin urmare nu li-o póte comunica. Notificându-ni-se totuşi ceva, motivele resoluţiunei negative, câte ni-le-amŭ putută însemna din gura rectorelui seminarialŭ, prin o suplică le-amŭ împărtăşitŭ şi cu Ilustrităţile Sale Episcopii românî. Acéstă suplică s'a publicatŭ şi în „*Federaţiunea*", diarŭ românescŭ edatŭ în Budapesta, de unde fu reprodusă în estrasŭ şi în diarulŭ maghiarŭ „*Hon*". Aşa a venitŭ la cunoscinţa Superioratului, carele apoi s'a sculatŭ cu tótă furia asupra teologilorŭ românî. In faţa acestei furtunî teribile, tinerii românî se declarară solidarî în tóte câte s'au făcutŭ, dicêndŭ, că nisuinţele şi paşii lorŭ suntŭ efluxulŭ consensului tuturorŭ şi că prin urmare nu e responsabilŭ în parte individulŭ de celea efectuite odată, ci iau responsabilitatea solidarî asupra lorŭ, ca corpulŭ moralŭ alŭ teologilorŭ românî. Chiămaţi cu toţii în corpore la d-lŭ rectorŭ şi puşi într'unŭ salonŭ sub inspecţiunea »prefectului alŭ II, dr. Való Simonŭ, de unde erau poftiţî în altă odaiă pe rêndŭ câte unulŭ pentru a-şi da rĕspunsu rile la protocolŭ despre decurgerea *faptului incriminatŭ*, ca aşa aflându-se de unde a eşitŭ iniţiativa sĕ se pótă pedepsi »culpabilii«: au rĕspunsŭ toţi ca unulŭ: *toţi ce s'a făcutŭ toţi au făcutŭ şi décă esistă culpabilitate în faptulŭ nostru sĕ fimŭ toţi pedepsiţi.*

Nu multŭ după acestŭ interogatoriu, tinerii românî clericî au fostŭ citaţi spre a li-se ceti deliberatulŭ. Acesta s'a cetitŭ în presenţa întregului superioratŭ şi a tuturorŭ teologilorŭ românî. Totŭ atuncî, nu sciu din alŭ cui îndemnŭ, s'a mai cetitŭ încă odată rĕspunsulŭ Eminenţiei sale la petiţiunea nóstră din 30 Decemvre 1873. Deliberatulŭ se resumă în aceste vorbe: „*sĕ nu mai cuteze teologii românî sĕ dea publicităţii ceea ce se întêmplă în Seminariu, căcî orî şi cine va mai cuteza acésta va fi eliminatŭ.* Rĕspunsulŭ primatelui însĕ, ce ni-s'a cetitŭ acum, deşi negativŭ, era atâtŭ de netezitŭ şi atâtŭ de îmblânditŭ, încâtŭ nu lŭ mai cunosceai.

Motivulŭ principalŭ, pentru care nu se póte concede societatea teologilorŭ românî, sĕ di ea că e impreajurarea, că seminariu e făcutŭ spre perfecţionarea în studiele teologice şi după aceea de va rĕmâné timpŭ e liberŭ sĕ se perfecţioneze şi în limba sa maternă, ceea ce sĕ póte şi neavêndŭ tocmai o societate formală. E de însemnatŭ, că *prin scrisórea Emin. Sale se şterse totŭodată şi şcóla slavă* deja de multŭ esistentă.

E întrebare acum, care ar fi adevĕratulŭ rĕspunsŭ alŭ Eminenţiei Sale: celŭ comunicatŭ la 4 Noemvre séu celŭ audîtŭ şi în presenţa celorlalţî superiorî, adecă înaintea rectorului, spiritualului şi a ambilorŭ prefecţî? D-lŭ spiritualŭ, chiămându la sine pe unulŭ din tinerii românî clericî, i-a disŭ: „cine v'a pusŭ sĕ faceţî ce aţî făcutŭ?" — Şi la astfelŭ de resoluţiune puteamŭ noi face altminterea, respunse respectivulŭ întrebândŭ? — „De ce nu m'aţî întrebatŭ pe mine" — dise spiritualulŭ — „căcî nu acela a fostŭ rĕspunsulŭ Em. Sale primatelui?

Puţinŭ ne mai pasă acum, care e rĕspunsulŭ adevĕratŭ alŭ primatelui, celŭ din 4 Nov. séu celŭ din urmă, pentru-că şi unulŭ şi altulŭ este negativŭ. Amŭ amintitŭ acesta numai în interesulŭ adevĕrului. Cine voesce a se interesa va cerceta atâtŭ din acestŭ incidentŭ, câtŭ şi din precedinţele lui, carî au fostŭ şi de unde au venitŭ pedecile, ce au făcutŭ, ca nisuinţele nóstre în restabilirea societăţii sĕ rĕmână fără efectŭ.

(Va urma.)

Din camera României.

In şedinţa dela 16 (28) Decemvre a camerei române s'a presentatŭ convenţia prin care se regulézǎ graniţele dintre România şi Austro-Ungaria.

D-lŭ *Lupulescu* dă cetire raportului asupra acestui proiectŭ de lege şi proiectului.

D-lŭ *Kogălniceanu* cere amânarea discuţiunei acestui proiectŭ de lege de órece elŭ trebuiesce studiatŭ de aprópe.

D-lŭ *Ferichide*, ministrulŭ afacerilorŭ streine, se opune la amânare de óre ce s'ar perde timpŭ şi acestŭ proiectŭ e trebuinciosŭ de urgenţă pentru a curma conflictele dintre noi şi naţiunea vecină."

Mai vorbescŭ pentru amânare d-lŭ *Djuvara* şi N. *Ionescu*. Puindu-se la votŭ amânarea se respinge.

Se deschide discuţiunea asupra luărei în consideraţiune.

D-'lŭ *N. Fleva* combate proiectulŭ de convenţiune pentru delimitare, căci prin acestŭ actŭ s'ar ratifica şi de noi răpirea Bucovinei pe care trebue s'o revendicămŭ. D-sa face pe scurtŭ istoriculŭ răpirei Bucovinei şi dice că va veta contra acestui proiectŭ.

D-lŭ *Xenopolŭ* susţine proiectulŭ pentru cuventulŭ că trebuescŭ curmate încălcările ce se facŭ adî pe fiecare di din causa multului zelŭ alŭ funcţionarilorŭ atâtŭ dintr'o parte câtŭ şi din cealaltă. D-sa dice că faptele istorice nu suntŭ aceleaşi cu faptele de dreptŭ ce se voesce a se stabili astădî. In istorie dreptulŭ e alŭ aceluia care e mai tare şi decî nu sĕ póte revendica unŭ faptŭ istoricŭ îndeplinitŭ printr'o jalbă la tribunalŭ séu prin convenţiune. In sfêrşitŭ, conchide d-sa, prin acéstă convenţiune nu se consfinţesce o încălcare făcută din vechime, ci căutămŭ astă-dî a ne păstra moşia ce avemŭ neatinsă. D-sa voesce a face unŭ cursŭ istoricŭ asupra răpirei Bucovinei, der d. Kogălniceanu 'lŭ întrerupe şi'lŭ desminte.

La acéstă discuţiune mai iau parte d-nii *Voinov*, *Djuvara*, *Nicolae Ionescu* şi *Ferichide*, ministrulŭ afacerilorŭ străine, pentru, dândŭ amĕrunte asupra folóselorŭ ce se potŭ trage din acéstă convenţiune.

Se cere închiderea discuţiunei şi se primesce. Se pune la votŭ legea şi se primesce cu 92 bile albe.

Italia şi Abissinia.

Organulŭ ministeriului italianŭ de rĕsboiu »Esercito Italiano" comunică: Negus (regele Abissiniei) e în marşŭ cu două colóne către Massauah; cea dintâiu se mişcă dela Adigrat prin Senafe şi Mahio, cea de-a doua dela Adua prin Halai către defileulŭ Taranta, unde amêndouĕ se vorŭ întâlni, pentru ca sĕ mérgă prin valea Kaddas asupra localităţilorŭ Uaa şi Arkiko. Presupunêndŭ acestea, este mai bine a aştepta ataculŭ Negusului în cerculŭ fortificaţiunilorŭ. Nu e neprobabilŭ, că Negus a pusŭ sub arme 80,000 de ómenî, dér trebue sĕ ne gândimŭ că armata abissinică, în urma lipsei de mijlóce de traiu şi de apă, e cu neputinţă sĕ pótă rĕmânea împreună timpŭ mai îndelungatŭ. Mijloculŭ celŭ mai corĕspundĕtorŭ scopului de a întêmpina furia Abissinienilorŭ e aşteptarea cu pacienţă. Corpulŭ italianŭ este echipatŭ cu cele mai nouĕ mijlóce technice de atacŭ, între altele se va folosi şi invenţiunea italiană a torpilelorŭ de uscatŭ, alŭ căror efectŭ s'a probatŭ fórte bine Décă situaţiunea ar cere, vorŭ pleca întărirî nouĕ de trupe; deocamdată se vorŭ îmbarca ómenii ausiliarî pentru a face serviţiu la tunurî.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 31 Decemvre. — Situaţiunea nu s'a schimbatŭ. Asigurările de pace înlătură, nu-i vorbă, periculŭ iminentŭ de rĕsboiu, cu tóte astea nu oferă o liniştire durabilă, deórece mĕsurile militare ale Rusiei contradicŭ tóte asigurările de pace.

LEMBERG, 31 Decemvre. — Comunicărî din Chişineu adeverescŭ, că **în Basarabia se concentrézǎ masse marî de trupe, care se aşézǎ formândŭ două fronturî, unulŭ către România şi altulŭ către Austria.**

BERLIN, 31 Decemvre. — Şuvaloff n'a avutŭ nicî o misiune politică.

BELGRADŬ, 31 Decemvre. — Se crede, că e probabilă formarea unui ministerŭ radicalŭ cu Sava Gruici în frunte.

DIVERSE.

Pe câţi împĕraţi, regî, paşi şi preşedinţi de republică a îngropatŭ împĕratulŭ Wilhelm. — In timpulŭ celorŭ 90 de anî ai vieţii împĕratului actualŭ alŭ Germaniei işî perdură tronulŭ în Europa 9 împĕraţî, 52 de regî, 6 sultanî, 6 papî şi domniră numai în statele-unite ale Americei 21 de presidenţî de republică. Din aceştî 96 de monarchî, papî şi presidenţî, trăescŭ astădî numai încă patru: Isabela, fosta regină a Spaniei; Franciscŭ II., fostŭ rege alŭ Neapolului; Amedeu, ex-rege alŭ Spaniei, şi sultanulŭ Muradŭ alŭ V-lea. Ceilalţî 90 suntŭ toţî în morminte. Iată-i dela 1797 până astădî: Împĕraţî ai Austriei: Franciscŭ I. şi Ferdinandŭ I; împĕraţî ai Franciei: Napoleonŭ I şi Napoleon III-lea; — împĕraţî ai Rusiei: Paulŭ I, Alexandru I, Nicolae I, şi Alexandru alŭ II lea; — alŭ Mexicului: Maximilianŭ I.; — cincî sultanî: Selimŭ III, Mustafa IV, Mahomedŭ II-lea, Abdul-Megid şi Abdul-Aziz; — şase papî: Piu VI, Piu VII, Leon XII, Piu VIII, Gregoriu XVI şi Piu IX. Regî: trei ai Prusiei: Frideric Wilhelm II, Frideric Wilhelm III, Frideric Wilhelm IV;—regî ai Sardiniei: Carol Emanuel Carol Emanuel I, Carol Felice, Carol Albert şi Victor Emanol II. devenitŭ rege alŭ Italiei: — cincî ai Neapolului: Ferdinand I, Iosifŭ Bonaparte, Ioachimŭ Murat, Franciscŭ I. şi Ferdinand alŭ II lea; — trei ai Portugaliei: Iosifŭ, Ioanŭ şi Maria de Gloria; doi ai Hanoverei: Ernest-Augustŭ şi George V; — doi ai Würtembergului: Frideric I. şi Wilhelm I; — patru ai Bavariei: Maximilianŭ Iosifŭ I., Ludovicŭ I., Maximilianŭ II şi Ludovicŭ II înecatŭ mai dăunădî; — rege alŭ Westfaliei: Ieronimŭ Bonaparte; — alŭ Belgiei: Leopold I.; — alŭ Greciei: Oto I; — trei ai Olandei: Ludovicŭ, Guilom I şi Guilom II-lea; — trei ai Angliei; Georgiu III, Georgiu IV şi Wilam XX; — trei ai Franciei: Ludovicŭ XVIII, Carolŭ X şi Ludovicŭ Filipŭ; — cincî ai Suediei: Gustav IV, Carol XIII; Carol Ioanŭ XIV (Bernadotte) Oscar I şi Carol XV; patru ai Danemarcei: Christianŭ VII, Fridericŭ IV, Christianŭ VIII şi Frideric VII patru ai Spaniei: Carolŭ IV, Ferdinad VII, Iosifŭ Bonaparte şi Alfons XII. Cei 21 presidenţî ai statelorŭ-unite, începŭ cu Georgiu Washington şi se termină cu Arturŭ. Prinţii domnitorî şi cei din case domnitóre morţî în timpulŭ acestorŭ 90 anî, suntŭ la numĕrŭ 467. Şi s'ar pute fórte lesne, ca sĕ mai îngrópe pe câţiva.

Tunurî marî. — Fabrica Krup a construitŭ pentru guvernulŭ italianŭ 4 tunurî de o centimetre, carî au sĕ fiă puse în cele două forturî principale din portulŭ militarŭ dela Spezzia. Étă unele amĕnunte asupra acestorŭ gurî de focŭ: Lungimea tunului (ţeva) 14 metre. Greutatea ţevei 121.000 kgr. Aparatulŭ de închidere cântăresce 3.760 kgr. Greutatea obusului (de oţelŭ) este 1.050 kgr încărcătura 320 kgr. Se întrebuinţézǎ pulberea brună prismatică, pe care Germanii o laudă multŭ. Obuzulŭ trece, la 1 metru dela gură, printr'o placă de cuiraşă de 0 m., 90 grosime, şi la 2 kilometre 500, printr'una de 0 m. 75. Tunurile acestea ducŭ la 12 kilometre. Pentru a le transporta a trebuitŭ sĕ se construiască plat-forme de 22 m. 75, compuse din trei bucăţî mobile; fiă-care plat-formă are 16 osii şi 32 de roţî şi este de o greutate de 97,000 kilogr. neîncărcate şi de 218.000 kilogr. când suntŭ încărcate. Obuzurile n'au putută pĕtrunde plăcile construite de casa Grüson pentru forturile dela Spezzia. Fabrica Krupp a începutŭ de atuncî sĕ facă tunurî de 44 centimetre, ale cărorŭ proiectile suntŭ de o greutate de 2000 kilograme.

Necrologŭ. George Carol Gärtner, comptabilŭ, aduce durerósa scire în numele fiilorŭ sĕi Victorŭ şi Olimpiu, şi alŭ tuturorŭ rudeniilorŭ, despre încetarea din viéţă a multŭ iubitei sale soţii *Ioana Gärtner* n. *Dootz*, care a adormitŭ în domnulŭ adî nópte ½12 óre, după grele suferinţe, în etate de 26 de anî şi în alŭ 10-lea anŭ alŭ fericitei sale căsătorii. Rĕmăşiţele pământescî ale scumpei rĕposate se vorŭ înmormânta Sâmbătă în 31 Decemvre n. 1887 din casa Nr. 196, Uliţa funarilorŭ la 3 óre după amédî în cimiterulŭ evangelicŭ conf. augsb, dela Porta Uliţii vămii. Braşovŭ, 29 Decemvre n.

Fiă'i ţĕrîna uşóră!

Numĕrulŭ festivŭ alŭ „Gazetei".

Diarulŭ nostru, împlinindŭ cu diua de 31 Decemvre 1887 stilŭ vechiu anî 50 ai esistenţei sale, îşî va serba în séra acestei dile şi în diua următóre 1 Ianuariu 1888 a cincî-decea aniversare.

Pentru diua de 1 Ianuariu 1888, Redacţiunea fóiei nóstre pregătesce unŭ numĕrŭ festivŭ, separatŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei".

Pentru a înălţa serbarea nóstră diaristică, ce va culmina în edarea acestui numĕrŭ festivŭ, amŭ dori sĕ contribue la înfrumseţarea lui câtŭ mai mulţî dintre bărbaţii noştri cu cunoscinţe, politicî, literaţî etc., în deosebî bărbaţii carî au colaboratŭ în aceştî 50 de anî la „Gazetă" şi „Fóiă" şi se află încă în viéţă.

Ii rugămŭ din nou dér pe acéstă cale sĕ binevoéscă a ne trimite câte unŭ micŭ productŭ alŭ ingeniului lorŭ pentru numĕrulŭ festivŭ. Şi fiindcă nu putemŭ sĕ dămŭ acestui numĕrŭ o estindere prea mare, îi mai rugămŭ sĕ ne trimétă numai micî lucrărî de puţine rêndurî, de cuprinsŭ politicŭ, literarŭ, socialŭ, economicŭ etc., în prosă orî în poesiă.

Cei ce vorŭ voi astfelŭ sĕ conlucre la numĕrulŭ festivŭ sĕ binevoiéscă a ne trimite manuscriptele lorŭ *până la 25 Decemvre* st. vechiu 1887.

Pentru ca sĕ se pótă lăţi câtŭ mai tare acestŭ numĕrŭ, amŭ stabilitŭ ca preţŭ de abonamentŭ pentru elŭ suma de 20 cr. v. a. Abonaţii „Gazetei" îlŭ vorŭ primi numai pentru preţulŭ jumĕtate. Pentru România: 1 leu pentru neabonaţî, 50 banî pentru abonaţî. Abonamentele la numĕrulŭ festivŭ se potŭ face prin *mandate postale* până la 25 Decemvre st. v. 1887. Numai trimiterea esemplarelorŭ comandate până la acestŭ terminŭ o putemŭ garanta.

Venitulŭ curatŭ alŭ numĕrului festivŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei" îlŭ destinămŭ pentru *bibliotecele nóstre poporale.*

NB. Venitulŭ numĕrului festivŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei" fiindŭ destinatŭ pentru bibliotecile nóstre poporale, nu mai încape vorbă, că cei mai cu dare de mână potŭ trimite o sumă mai mare decâtŭ preţulŭ de abonamentŭ, cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ cheltuelile pentru scóterea acestui numĕrŭ suntŭ fórte marî şi decî ar fi de doritŭ, ca sĕ rĕmână unŭ venitŭ mai mărişorŭ în folosulŭ bibliotecelorŭ. Se înţelege, că numele celorŭ, carî vorŭ contribui peste taxa de abonamentŭ în acestŭ scopŭ de binefacere, vorŭ fi publicate în diarulŭ nostru. Ar fi de doritŭ, ca în diferitele localităţi câte unulŭ sĕ ia iniţiativa de a colecta abonanţî pentru numĕrulŭ festivŭ şi de a face comande mai marî.

Redacţiunea „Gazetei Transilvaniei."

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

Cursulŭ la bursa de Viena
din 29 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	96.45	Bonuri croato-slavone	101.—
Rentă de hârtiă 5%	80.—	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.—	Imprumutulŭ cu premii ung.	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	93.—	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	121.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	——	Renta de hârtiă austriacă	76.50
		Renta de arg. austr.	79.20
		Renta de aurŭ austr.	107.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110.25	Losurile din 1860	137.75
		Acțiunile băncei austro-ungare	858.—
		Act. băncei de creditŭ ung.	270.—
Bonuri rurale ungare	100.—	Act. băncei de creditŭ austr.	269.90
Bonuri cu cl. de sortare	100.50	Argintulŭ —.— Galbini împărătesci	6.01
Bonuri rurale Banat-Timișŭ	101.50	Napoleon-d'ori	10.04
Bonuri cu cl. de sortare	101.—	Mărci 100 imp. germ.	62.37
Bonuri rurale transilvane	101.—	Londra 10 Livres sterlinge	125.90

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 30 Decemvre st. n. 1887.

Bancnote românesci	Cump.	8.43	Vend.	8.45
Argint românesc	„	8.40	„	8.43
Napoleon-d'ori	„	10.03	„	10.06
Lire turcesci	„	11.27	„	11.30
Imperiali	„	10.26	„	10.29
Galbeni	„	5.90	„	5.92
Scrisurile fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusesci	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	„	6½—8% pe anŭ.		

Brassó vármegye alispánjától.

Sz. 11.918/1887.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának közigazgatási árva és gyámhatósági, valamint a mérték hitelesitő hivatalainál az 1888 évben szükségeltető körülbelül 415 köbméter száraz büktüzifa szállitásának biztositására f. é. Deczember hó 16 tartott verseny tárgyalás eredménye a kivánalmaknak meg nem felelvén, f. hó 29-én d. e. 10 órakor az alispáni hivatalnál ujabbi versenytárgyalás fog megtartatni, melyre a versenyezni kivánok oly hozzáadással értesitetnek, hogy az 52 frt. bánatpénzzel terhelt 50 kros bélyeggel ellátott zárt irás- beli ajánlatukat fennti nap és óráig adják az álispáni hivatalnál annál inkáb is be, mivel 10 orán túl beadott ajánlatok nem fognak tekintet be vétetni.

A szállitási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalánál betekinthetők.

Brassó, 1887. Deczember hó 23-án.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

3—3

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugămŭ pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularități la primirea diarului onor. abonați suntŭ rugați a ne încunosciința imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS."